

[Pia Kjærsgaard]

vi er sat til at repræsentere – for den lov, folketinget har vedtaget.

Der er desværre stor forskel på et folketingsflertal og et befolkningsflertal. Jeg kunne godt ønske mig, at folketingsflertallet ville lytte efter, hvad befolkningsflertallet sagde, men sådan er det desværre kun i ganske få sager herinde, og kun hvis det passer ind i regeringens kram, ellers er man bedøvende ligeglåd.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Jeg vil godt sige til fru Dagmar Mørk Jensen, at jeg skal ikke her gå ind i en vurdering af, hvem der har skylden for de spændinger, som eksisterer. Vi ved bare, at de findes, og derfor er det naivt, hvis folketinget tror, at man ved at vedtage et lovforslag af den her karakter ligesom kan skøjte hen over det hele og sige, at det anede vi simpelt hen ikke noget om. Tværtimod så ved vi, at de vil komme, disse spændinger.

I øvrigt vil jeg sige – og det er en oplysning til hr. Arne Bjerregaard – at mange af de uheldige episoder, der finder sted, jo ikke bliver omtalt i aviserne eller i pressen i øvrigt. Det er, som om pressen har aftalt, at alt, hvad der er negativ omtale af den side af sagen, ikke må komme frem. Man holder sandheden skjult for den danske befolkning.

(Kort bemærkning).

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg orker ikke at gå ind i en flygtningedebat igen, men jeg må da lige sige med hensyn til, at pressen ikke skulle oplyse om, hvad der sker, at det synes jeg nok pressen tillader sig at oplyse særdeles meget om. Pressen lægger især vægt på, når det er en flygtning, f.eks. en iraner, der har voldtaget, og en libanese, der har gjort dit og dat. Man påpeger hver eneste gang, at det er en flygtning. Når det er en af dem herhjemmefra, så skriver man ikke foran, at det er en dansker, der gjorde det, for at påpege, at sådan er vi, så det synes jeg er lidt af et postulat.

Jeg bor i nærheden af et par stykker af disse flygtningelejre og kommer der ofte, og jeg må da sige, at hver gang der er et lille nys fra en af dem, så skal det nok være i pressen. Jeg skal også indrømme, at jeg ved

enkelte lejligheder selv har medvirket til, at noget er kommet i pressen, men det var på grund af en holdning for flygtningene og ikke imod dem. Det skal jeg villigt indrømme.

At folketinget ikke repræsenterer befolkningen på dette område, må da også være et postulat. Jeg er valgt af nogle mennesker, og jeg står for nogle bestemte synspunkter, og dem mener jeg jeg stort set prøver på at holde fast ved. Selv om man undertiden må gå på kompromis, så prøver jeg da at holde fast ved dem. Og hvis de mener, det er forkert også på flygtningeområdet, så må de næste gang – hvis næste gang altså kommer – sørge for, at andre, der har fru Pia Kjærsgaards synspunkter, bliver valgt. Det får vi så se næste gang, om det bliver de synspunkter, der alene bliver repræsenteret herinde.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Det var faktisk det, jeg var inde på for lang tid siden. Jeg tror, det var i mit allerførste indlæg. Jeg omtalte, at visse personer – og det vil jeg fastholde; jeg har endda adskillige beviser i form af læserbreve og indlæg – fra regeringspartierne forsøger at give det udseende af noget andet end det, de har stemt for i folketingssalen. Jeg håber, befolkningen bliver klar over det.

Det vil jeg ikke beskyldte hr. Arne Bjerregaard for. Det har jeg heller ikke gjort på noget tidspunkt. Det er fortrinsvis medlemmer af venstres folketingsgruppe og af den konservative folketingsgruppe, og de ved det godt selv, men det var slet ikke det, jeg var inde på, hr. Arne Bjerregaard. Man skal bare gøre udadtil over for befolkningen, hvad man også gør indadtil her i folketinget.

Boligministeren (Thor Pedersen):

Et sidste svar til hr. Dohrmann, der spørger, om regeringen dog ikke har gjort sig visse tanker eller spekuleret på de problemer, der opstår, når man, som hr. Dohrmann siger, sluser flygtninge ind i støttede byggerier.

Jo, det er netop det, regeringen har gjort. Det er derfor, vi er kommet med dette forslag, for det har det smukke sigte, at det kan medvirke til en større geografisk spredning og en større frihed for flygtningene, også til at bosætte sig efter eget ønske i forskellige